

מסורת הש"ס

(א) לקמן כד: (ב) (לפיל דף ג.)
(ד) פ"א ל"ג (ה) ז"ל וז"א
ויבוא ר"מ ולישנא אחרינתא,
(ו) שריד למיל בתשנה.

גליון הש"ס

גב' צביה וו. מא. הינו
אספה תוס' סנהדרין פו
ש"צ ד"ה והכרזתם וכ"כ
הכרזתם ששולל ג' י"ח:
שם הרמא צבתי. עין
ירושלמי פ"ק דשבת הלכה
ג עלה דמחזי' ללא יחא
החזי:

הגהות הערה

(א) תוס' ד"ה והנהגה כו'
ללא בכל כו'. ג"כ ורמב"ם
תולה תל זה:

ארבעה אבות פרק ראשון בבא קמא

בולה רבי ערסון סי. ורשא לאו בחצר הניחק גמורה עסקינן משום דהכי קמי אינה מועדת ודקא מחייב ליה אשן ורגל בחצר המיוחדת לגינוח לפירות ובקרבן חצי נזק ותו לא משום דלשוררים הוא רשות לשניהם ובר"ר דמיא: ראו לה אין. כגון מירוס וירקות: שאין

כולה רבי טרפון היא רישא בחצר המיוחדת לפירות לאחד מהן ולזה ולזה לשוורים דלגבי שן היא לה חצר הניזק ולגבי קרן היא רשות הרכים אמר רב כהנא אמריתה לשמעתא קמיה דרב זביד מנהרעדא ואמר יי מי מצית מוקמת לה כולה כרבי טרפון וקתני השן מועדת לאכול את הראוי לה ורואי לה אין שאני רואי לה לא ואי ר' טרפון האמר משונה קרן בחצר הניזק נזק שלם משלם אלא לעולם רבנן היא וחסורי מחסרא והכי קתני חמשה תמים הן ואם הועדו חמשתן מועדין ושן ורגל מועדין מתחילתן והיכן העדתן בחצר הניזק מתקוף לה רבינא הא קתני לקמן⁶ שור המזיק ברשות הניזק כיצד אי אמרת בשלמא איירי בה משום הכי קתני כיצד אלא אי אמרת לא איירי בה מאי כיצד אלא אמר רבינא חסורי מחסרא והכי קתני חמשה תמים הן ואם הועדו חמשתן מועדין ושן ורגל מועדין מתחילתן והוה שור המועד ושור המזיק ברשות הניזק מחלוקת ר' טרפון ורבנן ויש מועדים אחרים כיוצא באלו הואב והארי והדוב והברדלס והנמר והנחש תניא גמי הכי "חמשה תמים הן ואם הועדו חמשתן מועדין ושן ורגל מועדין מתחילתן והוה שור המועד ושור המזיק ברשות הניזק מחלוקת רבי טרפון ורבנן ויש מועדין אחרים כיוצא באלו הואב והארי והדוב והברדלס והנחש איכא דרמו לה מירמא תנן חמשה תמים וחמשה מועדים ותו ליכא והאיכא הואב הארי והדוב והנמר והברדלס והנחש ומשני אמר רבינא חסורי מחסרא והכי קתני חמשה תמים הן ואם הועדו חמשתן מועדין ושן ורגל מועדין מתחילתן והוה שור המועד ושור המזיק ברשות הניזק מחלוקת רבי טרפון ורבנן ויש

בְּרִיָּה רבי שמואל היה. הכא נמי גריסין במיוחדת לאחד מהן לפירות ולא לזה ולזה לשוורים תימה דמשמע הא לשניהם לפירות פטור ואז"כ מיפוטו מהכא דפלגי בקושא דר' זירא ונפיקוקא דנאיא ועיל (דף טז.) הש"ס מסופק ולהספדים דגרסי לזה ולזה לשוורים קשיא איכא דמחשבו לה מיפוטו לה פלגי במיוחדת לשניהם לפירות דחשיב ליה חצר הניזק אע"פ שיש רשות למיזק להיות שם שזור כ"ש היכא דאין מיוחדת לשוורים כלל חשיב חצר הניזק ואע"פ שמיוחדת לשניהם לפירות:

דברי זה אין שאין ראוי להא
אין להקשות דלמא הא
קדאמר מועדים היינו לשלם מן העלייה
ושאין ראוי לה' אע"פ שמשלם ג"ש
כדי שפרשו אותו משלם מן
העלייה כדאמרין בפ"ד (דף כ"ה)
ולשון מועד שיך על זה כדאמרין
היהודים איום מועד ויש אומרים מועד
ונבא קמילני דמר סבר מנפשו ומר
סבר מן העלייה דע"כ שאין ראוי
לה לא משלם כ"י חצי נוק דלקמן
בפ"ד (דף כ"ו) כהניס קמי גבי השן
מועדת אכלה כמות או כלים משלמת
מחצית טא: **והנה** עיי' א"ר
העיר. וכן: לאו בכל שני ימים
חשיבי מועדים אלא כל אחד במדי
לדוריה כגון שנה ואז וטרף חצי
דקס או טרף להניח אצל במדי
דלא אורחיה כגון ראש שנה ואכל
וכן שאר היוקות דלאו אורחיהו לא
היו מועדים אלא משלמי' ח"י ובמדי
לדורחיהו דמשלם ג"ש היינו דוקא
בבצר היקח אלא ברה"ר פטור דהיי
בצר ברה"ר כדאמר שמואל בגמ' חיי
ברה"ר דרס ואכל פטור ואפי' נחש
שאין נהנה מנשיכתו כדאמרין בפ"ק
דמעטות (דף ק"ה) שנתקבלו כל החיות
אצל בהמה איוונן לו מה בהמה הי
אכל מ"מ פטור לדורחיהו כהני הוי
כמו רגל ופטור ברה"ר ולא הוי כמו
קוקן במר דלייעד אע"פ דמתכין
להחיק מחדשיו ליה גבי ארמי:
רבי

באלו הואב והארי הדוב והנמר והברדלס והנחש:
אלעזר: לא שנו אלא פכין גדולים אבל פכין קטנים
מיייע ליה הבהמה מועדת להלך כדרכה ולשבר
הבהמה ואת הכלים דלמא מן הצד איכא דאמרי
פכין גדולים הוא דלאו אורחיה אבל פכין קטנים
זו פכין קטנים נמי לאו אורחיה הוא מיתבי ולמעך
מה ואת הכלים אמר רבי אלעזר דלמא מן הצד
תנן ולא לרבוץ והתניא ולמעך את האדם ואת
אמר רבי אלעזר לא קשיא כאן בפכין גדולים כאן
ארי וכו': מאי ברדלס אמר רב יהודה נפרזא מאי
מיתבי רבי מאיר אומר אף הצבוע רבי אלעזר אומר
צבוע זו אפא לא קשיא כאן בצבוע וזכר כאן בצבוע
ר לאחר שבע שנים נעשה עטלף עטלף לאחר שבע
לאחר ו' שנים נעשה קימוש קימוש לאחר שבע שנים
נעשה שנים נעשה שר שדרו של אדם לאחר שבע שנים
דלא כרע במודים אמר מר ר"מ אומר אף הצבוע
רבי

אחי: לישנא אחרינא ועיקר הוא מחני' בלבוש נקבה. ור"מ מוסקף
לבריה אחרת אלטרין לאוספי בהדיא. מפי מורי ה'ולא שמעתי:
אף

עין משפט
גר מצות

קעג א מ״י פֿיל מהל'
זקן ממון הל' ה'
סמג עשין קו טו"ע ח"מ
פ"י שפט סעיף ו':
קעד ב מ״י שס הלכה ו'
טור ש"ע שס סעיף
ז:
קעה ג מ״י שס הלכה ה'
סמג שס טור ש"ע
שס סעיף א ועין שס
בטור:

רבינו חננאל

[illegible]

פסיוקיה רוב יסו
 פסעין גנפרא וצבת
 תריוויה אפא ינתינו
 נפרא שם תהבא צבת
 שם הוכר (6). וישלמי
 בשבט א (ה' (ה' (ה'
 ר' וביד אחת
 לשבע הקה' מחלף
 עלמו (2) ממוחו דרשיא
 מחבד ערק דרופיא
 מסמא דנעמא דרסיא
 מחבדא ארע. ודחיתא
 מחבדא רבי עבדא
 דטוה מחבד חויר
 שילחא נעמא מחבדא
 ג' תרעא צבא זכר
 לאח' 2 שים נעשא ערפ
 קרפ' לאח' 2 שים נעשא
 קרפ' קימוש לאח' 2
 שים נעשא ח' וי' ויש
 ארמיים אח' חות לאח' 2
 שים נעשא דר שדרו

(א) פ"י רבינו הוא כלישטא
אחרינא שר רש"י וי"ל
(ב) לפינו ברירושלמי שס איתא
תומיתא דרישא כ"י דמניא
שתמי.